

ת"פ 58976/05 - מדינת ישראל נגד עمير (עובדיה) אלקיים, מhammad
אלקיים, אסמה חמאיסה, גלאל ח'רסא, סעד ג'מאל, עדן סימן
טוב, הি�שם ابو שארב, סاري ابو כאשף

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 16-05-58976 מדינת ישראל נ' אלקיים (עוצר) ואח'
לפני כבוד השופטת גילת שלן
מדינת ישראל המאשימה

- נגד
הנאשמים
1. עמיר (עובדיה) אלקיים (עוצר)
 2. מhammad אלקיים (עוצר)
 3. אסמה חמאיסה (עוצר)
 4. גלאל ח'רסא (עוצר בפיקוח)
 5. סעד ג'מאל (עוצר)
 6. עדן סימן טוב
 7. הি�שם ابو שארב
 8. סاري ابو כאשף

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד חן עסיס-לי

הנאשם 8 וב"כ עו"ד יוסף אשכנזי

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

לגביו הנאשם 8

הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 498(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - החוק).

כעולה מכתב האישום המתוקן, במהלך החודשים פברואר עד מאי 2016, הפעילה משטרת ישראל סוכן סמי לשם איסוף ראיות נגד חסודים שונים בעבירות של סחר בסמים ובאמל"ח; במסגרת כתוב האישום, הואשמו שמוונה נאשמים,

עמוד 1

בهم הנאים, בעבירות שונות הקשורות בעסקאות סחר בנשק שבוצעו עם הסוכן (כאשר המבצעים העיקריים הם הנאים 1, 2 ו-5).

על פי האישומים השבעי והשמיני לכתב האישום המתוקן, במסגרת הקשר שנקשר בין הנאים 1, 2, 3 ו-5 (להלן האחרים) למכירת אמל"ח לסוכן, ביום 26.4.16, סוכם כי הנאשם 5 שהיה אמרור לנוטע לצפון, ישאיר לנائم 3 את ארבע לבנות החבלה שנותרו ברשותו (מתוך 15 לבנות חבלה שנגנובו מצה"ל), שכן יתכן ויימצא להן קונה; לשם כך מסר הנאשם 5 למשמרות הנאשם את לבנות החבלה בשקייה.

ביום 27.4.16 נטל הנאשם 2 מה הנאשם חלק מלבנות החבלה (יחד עם פתיל בטעון, נפץ חבלה ומצתים), והאחרים מכרו אותם, יחד עם אמל"ח נוסף לסוכן.

ביום 30.4.16 החלו האחרים לקדם עסקה של מכירת שתי לבנות חבלה לסוכן, ובמסגרת הקשר בסמוך לשעה 22:22 התקשר הנאשם 5 לנائم, וידע עמו שהשאير בبيתו עדין ברשותו, אמר לו שהוא מגיע לבתו תוך דקה וביקש שיםסור לו אותה; בהמשך, העביר הנאשם 5 את לבנות החבלה לנאים 2 ו-3, שלאחר מכן העבירו אותן לנאים 1, אשר ביום 2.5.16 מכר אותן לסוכן.

בمعنى אלו, נתן הנאשם 5 אמצעי, בידועו שיש בכך לשמש במישרין או בעקיפין לביצוע פשע או להקלת על ביצועו.

ה הנאשם הודה בעבירה כחלק מהסדר טיעון, ללא הסכמה עונשית, במסגרתו תוקן כתב האישום, והוסכם על קבלת תסקير טרם הטיעונים לעונש; בהמשך, לאחר שהוצגו הסדרי טיעון לגבי שאר המעורבים בפרשה, ולאחר עיון בתסקירות שהוגש, הודיעה ב"כ המאשימה, כי תעתר עניינו של הנאשם לעונש מסר שירותה בדרך של עבודות שירות, שלא פחות מ-3 חודשים, ואילו ב"כ הנאשם עתר לביטול הרשותה הנאים.

תסקרי שירות המבחן

בתסקירות **מיום 19.4.17**, פורטו נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, כבן 28, נשוי טרי, המתגורר עם אשתו וממו הסובלת מנוכחות; עזב את לימודיו לאחר 8 שנים על מנת לסייע בפרנסת המשפחה, לאחר שאביו עזב את הבית, ומגיל 16 עובד באופן מסודר, כיום כעוזר חשמלאי.

שירות המבחן ציין, כי במסגרת פיקוח המעצר, השתלב הנאשם בקבוצת עצורי בית, שיתף פעולה והיה בתחילת של תהליך בחינת התנהלותו המרצה וחסורת הגבולות. עוד ציין, כי הרושם הוא שה הנאשם מצוי בראשית תהליך של בדיקה עצמית, ויש מקום לאפשר לו להעמק בחינת דפוסיו המכשילים ולרכוש כלים לשם כך, באמצעות שימושו בקבוצה טיפולית; לשם כך הופנה הנאשם לקבוצת הכוון, במהלך שיתף לגבי עצמו באופן מועט וكونקרטי, וההתרשומות הייתה כי הוא בעל יכולת נמוכה להתבוננות ובחינה עצמית; עם זאת, לאור המוטיבציה שהביע בשיחה פרטנית שנערכה עמו, להשתלב בהליך טיפול, המליץ שירות המבחן על שימושו בקבוצה טיפולית ארוכת טווח.

אשר לביצוע העבירה, טען הנאשם כי הנאשם 5 נשוי לאחواتו, בשל כך שררו ביניהם יחסים קרובים ואמון, ולמיון ידיעתו, עמוד 2

הוא לא היה מעורב בפליליים ע過ר לאירוע; לדבריו, הנאשם הנאשם 5 ביקש לשים אצלו שקיות בבית, והוא לא שאל מה תוכן השקיית, כיוון שטרם עליו ולא חשב שהה יפעל באופן שיכול לפגוע בו ובמשפחהו. שירות המבחן ציין, כי הנאשם מביע חריטה על התנהגותו, בעיקר עקב החוויה הקשה של שהותו במעצר, ועקב השלכות ההליך המשפטי על חייו; התרשם כי הנאשם נוטל אחריות למשעו, כי ההליך המשפטי והמחקרים שעשו עד כה, ממחישים לו את חומרת מעשו ומהוים עבورو גורם מרתק ומציב גבולות; וכי מעורבותו בעבירה אינה מאפיינת אותו, אך הוא מתבקש להעיר את הסיכון הטמון בהתנהגותו המרצאה, כפי שהתבטאה בעבירה.

שירות המבחן סקר את גורמי הסיכון בעניינו של הנאשם, ובهم יכולותיו התקינות, תפוקודו התקין בתחום התעסוקתי, יכולתו להשתלב ולהסתגל למוגרות, וכוחותיו לפעול לשם קידום עצמו בתחום חייו השונים; ניהול אורח חיים נורמלי ויציב, קיומם של קשרים טובים, תומכים וחזקים עם בני משפחתו; עברו הנקוי; הוודאותו, לקיחת האחריות והבעת החריטה על מעשו; והмотיבציה להשתלב בהליך טיפול. מנגד, נסקרו גורמי הסיכון, ובهم מעורבותו בעבירה הנוכחית; היענותו לדרישות חיזכיות, קושי בהצבת גבולות לעצמו ולסביבתו, והתנהגותו המרצאה; וכן קשייו להעיר את הסיכון הטמון בהתנהגותו ולחזון אלטרנטיבות לפתרון קונפליקטים.

לאור האמור, המליץ שירות המבחן על העמדתו של הנאשם בצו מבחן למשך שנה, לצד צו של"צ בהיקף של 220 שעות.

לאור בקשה ההגנה כי שירות המבחן יתייחס גם לשאלת ביטול הרשותו של הנאשם, הוגש תסקיר משלים בעניינו **ביום 21.6.17**. בתסקיר ציין שירות המבחן, כי הנאשם מסר שקיבל הצעת עבודה, עם תנאי עבודה ושכר טובים יותר מעבודתו כiom, עבורה ידרש להוציא רישיון נשך; לדבריו, הוא מעוניין בעבודה זו שתסייע לו בסגירת חובות ותספק בטחון ויציבות למשפחה העומדת להתרחב, אך אם יורשע, לא יוכל להתקבל לעבודה זו.

שירות המבחן ציין, כי הtalbat בקשר לשאלת ביטול הרשותו של הנאשם, לאור חומרת העבירה והעובדת שהנ帀טם עדין אינו מעסיק בעבודה שבעליה מתבקש ביטול הרשותה, מחד; ומайдן, לאור גילו הצעיר, שאיפותיו, תכניותיו הנורמטיביות ואפשרויות העסקתו בעtid, ונכונותו להשתלב בהליך טיפול. בסיכון של דבר המליץ שירות המבחן לבטל את הרשותו של הנאשם, כדי שלא יפגע תhalb שיקומו, הכלול גם את השתלבותו במסגרת עבודה, מה שיביא להערכתם להפחחת רמת הסיכון להישנות התנהגות עברינית בעtid; לצד זאת, שב שירות המבחן והמליץ על הטלת צו מבחן וצו של"צ.

ראיות וטיעונים לעונש

ב' כ המאשימה הפניה לערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה ממשי הנאשם, הנגזרים מהפשע שבוצע בסופו של דבר, הינו אולם ערכיהם מוגנים שבבסיס עבירות הנشك- הגנה על הציבור ובתחומו, וקיים של מלחתת חרומה בתופעת החזקת הנشك הבלתי חוקי לצרכים עבריניים; לסוג הנشك שבעיניינו, המצו במדד הגובה של חומרה בין סוג הנشك, ולפוטנציאלי המסוכנות הגובה שלו, בהגיעו לידיים עוינות, כאשר בהקשר זה טענה שהנشك הגיע בסופו של דבר לידי המשטרה, בשל פעילות המשטרה בלבד; כן הפניה להסכמה של הנאשם להחזיק את השקיית ביתו, למשך מספר ימים, כשהוא יודע שבמעשיו הוא אפשר ביצוע פשע או הקלהתו; ומנגד, לעובדה שהנ帀טם לא היה במיגל הפנימי של

ביצוע עסקאות הנشك, לא היה חלק מהקשר הפלילי, ולא היה מודיע למבצע עסקאות הנشك.

לאור כל האמור לעיל, לאור מדיניות הענישה העולה מפסיקת אליה הפantha, עטרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם, הנע בין מספר חדש מסר בפועל ועד 18 חדש מסר בפועל, וכן מסר מותנה וקנס.

אשר לגזירת דיןו של הנאשם, הפantha ב"כ המאשימה לעברו הנקוי, להודאתו ונטיית האחוריות על ידו, להתרשםות שירות המבחן ולהמלצת הטיפולית שנותנה בעניינו. כן הפantha לעקרון אחידות הענישה, כאשר בעניינם של הנאשםם 4, 6 ו-7, שעניינים דומה לעניינו של הנאשם, הוטלו עונשים הנעים בין 3 ל-6 חדש מסר בדרך של עבודות שירות; לטענתה, יש להשוו את עניינו של הנאשם לעניינו של הנאשםם 4, שהורשע בעבירה של קשירת קשר למבצע פשע, לאחר שמסר לנאים 2 ו-3 שם של אדם שמסר להם תת מקלע ומחסנית ריקה למכור לסוכן, אשר גם הוא נעדר עבר פלילי, ואף שהה במעצר תקופה ארוכה יותר מה הנאשם, ונדון ל-3 חדש עבודות שירות, מסר מותנה וקנס.

לאור כל האמור, עטרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש של 3 חדש מסר בעבודות שירות, מסר מותנה, קנס וצו מבנן כהמלצת שירות המבחן.

אשר לביטול הרשעה, הפantha ב"כ המאשימה לפסיקה המנחה בסוגיה זו, טענה כי בענייננו מדובר בעבירה חמורה שבוצעה בנסיבות חמורות, שאין מצדיקות חריגה מהכלל; כי הנאשם לא הציג נזק קונקרטי שייגרם לו מההרשעה, אלא מדובר בנזק ערטילאי בלבד, המבוסס על רצונו העתידי של הנאשם להחליף מקום עבודתה; ולטענתה, דווקא העבודה שהנאים מעוניין לעבוד כשומר, שמתוקף תפקידו מחזיק בנشك, מחיב את הרשותו, על מנת שהרשויות האמונות על מתן רישיון נשק והמעסיקים הפוטנציאליים, ידעו על עברו. עוד הפantha לכך, שבשל הסיבות האמורות גם שירות המבחן התלבט בנוגע לשאלת ביטול הרשעה.

ב"כ הנאשם הפנה לתקן המשמעותי בכתב האישום, בו יוחסה לנאים עבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע, המצוייה בסמכות בית משפט השלום, במקום עבירה של החזקת נשק לגבי לבנות החבלה, וזאת לאור הקושי הראייתי להוכחת ידיעתו של הנאשם כי הוא מחזיק חומר נפץ. לטענתו, בנסיבות אלו, כשמדבר בעבירה בודדת מסווג עון, שבוצעה ע"י הנאשם נעדר עבר פלילי, יש לנתקוט ברף ענישה נמוך.

הסגנון הפנה לנטיותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, כמפורט בתסקיר; לעובדה שהוא מנהל אורח חיים נורמטיבי ועובד לפרנסת משפחתו, כאשר בין היתר נולדה בתו הראשונה; למצבו הכללי הקשה, עקב חובות בהוצאה לפועל (כעולה מנ/5); להודאתו המיידית עוד במהלך החקירה, תוך לקיחת אחירות, הבעת חרטה וחסכון ממשמעותי בזמן שיפוטו, נוכח היקפו הרב של התקיק; לעובדה ששחה תקופה של חדשניים וחצי במעצר, ולאחר מכן במעצר בית מלא או חלקי למשך תקופה ארוכה; לשילובו בהליך טיפולו במסגרת פיקוח המעצר, המוטיבציה שלו להמשיך בטיפול, ובהתאם המלצת שירות המבחן להמשיך הטיפול במסגרת צו המבחן.

הסגנון טען, כי לאור כל האמור, יש לאמץ את המלצות שירות המבחן בעניינו של הנאשם, לרבות לגבי ביטול הרשעה, וכי הדבר מתיישב גם עם האינטרס הציבורי.

הсанגור הפנה למכتب מחברת "גמא הוד שירותים ואחזקה בע"מ" (נ/4), ממנה עולה כי בគונתה להעסיק את הנאשם כמפקח בתחום השמירה, אך צוין כי אם יורשע, לא ניתן יהיה להעסיקו, וכי מדובר בעבודה שיכולה לספק לנאים מקור פרנסה טוב יותר ואפשרות לקידום; לטענותו, שילוב הנסיבות שפורטו בעניינו של הנאשם עם סיכון שיקומו, והתיקון המהותי בכתב האישום, מביא למסקנה שמדובר באחד מאותם מקרים חריגים, לגבייהם נקבע בפסקה כי ניתן לנ��וט באין הרשות.

הсанגור הפנה לפסקה בנוגע לאי הרשות, ובנוגע לאפשרות לסתות מעקרון אחידות הענישה, גם כשמדבר בנאים בפרשה אחת, אם קיימים שני נסיבות ביצוע העבירה או בנסיבות האישיות של הנאשם (ע"פ 5814/14 **עספօר נ' מדינת ישראל** (14.6.15), ע"פ 5195/11 **קריניאן ואח' נ' מדינת ישראל** (28.3.12)).

ה הנאשם עצמו טען שעשה טעות, שלא ידע מה החזק, ביקש סליחה ואמר שהוא רוצה להמשיך ולהתקדם בחיו.

דין והכרעה

בסימן א' לפך ו' לחוק, שכותרתנו "הבנייה שיקול הדעת השיפוטי בענישה" נקבע עקרון ההלימה כעיקרון המנחה בענישה, היינו, ניתן משקל בכורה לשיקולי הענישה של גמול, ונקבע כי בראש ובראשונה, על העונש להלום את חומרת העבירה בנסיבותיה ואת מידת אשמו של הנאשם.

הערכים המוגנים בגדרי העבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע, המצוייה בחוק בפרק שעניינו "עבירות הכנה וקשר", קשורים במאםץ הכללי של רשות אכיפת החוק ושל הציבור למיגור עבירות חמורות והתארגנות של ערביינים לבצען, הצורך להגן על תלומו, בטחונו, ורכשו של הציבור, ולשמור על חוק וסדר; כאשר נוכח חשיבות הערכים המוגנים הללו, סעיף 498 לחוק מרחיב את האחריות הפלילית, גם על מי שלא נמנה על הצדדים לביצוע העבירה, אלא ס"ע בדרך אחרת לביצועה; ולא בכך נוקט הסעיף בלשון רחבה מאד, ומתרפס על כל מי ש"נתן לאדם כלים, חמרי, כסף, מידע או כל אמצעי אחר", כאשר אין מינה אם הדבר ניתן לצמיות או לשעה, בתמורה או שלא בתמורה, ואם בוצע פשע או אם לאו", והתנאי היחיד לתחולתו הוא אם נתן האמצעים יודע שהדבר עלול לשמש, במישרין או בעקיפין, לביצוע פשע או להקלת ביצועו.

בנוספ', ומאחר שמדובר בעבירה כללית, המתיחסת לכל עבירות פשע, יש גם חשיבות לפשע שלושמו ניתנו האמצעים בפועל, ובענינו, ממשדבר בעבירות נשך, ראוי להפנות גם לערכים המוגנים בגדרן, היינו ההגנה על חי אדם, על שלמות גופו ובטחונו, נוכח הסכנה הפוטנציאלית הגבוהה לכל הציבור, הטמונה בחשש מפני השימוש בנשך, או מפני הגעתו לידי גורמים פליליים או בטחוניים (ראו למשל ע"פ 7268/11 **גרבן נ' מדינת ישראל** (12.8.12), וע"פ 2251/11 **נפאע נ' מדינת ישראל** (4.12.11)).

אשר למידת העונש הרואו בעבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע, אני סבורה כי יש להביא בחשבון את טיב האמצעים שסופקו, משל התקופה בה סופקו האמצעים, מידת מעורבותו של הנאשם, רמת ידיעתו לגבי הפשע, וחומרת הפשע שבוצע או תוכנן; ומאחר שבעניינו מדובר בעבירות נשך, יש חשיבות גם לסוג הנשך, כמותו, איכותו, ופוטנציאל הנזק

הטמון בו (ראו ע"פ 1332/04 מדינת ישראל נ' פס ואח' פ"ד נח(5), 541, וע"פ 1323/13 חסן ואח' נ' מדינת ישראל (5.6.13)).

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה, ממנה ביקשה ללמידה כי מדיניות העונשה הנהוגת והראואה בעבירה זו, כוללת עונשי מאסר בפועל (ת"פ (מחוזי חיפה) 18075-05-13 מדינת ישראל נ' מחאמיד (7.4.14)- 18 חודשי מאסר בפועל, נאשימים נעדרי עבר פלילי שננתנו דירה לביצוע עבירות סמיים; ת"פ (מחוזי ת"א) 08/08/40188 מדינת ישראל נ' קראג'ה ואח' (12.7.09)- 12 חודשים מאסר בפועל, נאשם בעל עבר מכבד, שסיפק מידע לפיו ניתן ליצור קשר עם הסוכן לביצוע עסקת סמיים; ת"פ (מחוזי ת"א) 12-05-33769 מדינת ישראל נ' מולא (17.2.13)- 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, נאשם נעדר עבר פלילי, שסיפק לאחר בקבוקי זיכוכית, פיסות بد וחומר TABURAHA, בידועו שיישמשו להצתת בתים ורכוש של פלייטים; ת"פ (שלום ב"ש) 11-02-4510 מדינת ישראל נ' בן דוד ואח' (5.9.11)- 4 חודשים מאסר בעבודות שירות, נאשם שהסייע רוכש סמיים למוכר הסם, וחילק מהشيخות ביניהם בוצעו באמצעות מכשיר הטלפון שלו).

אשר לשאלת הרשות הפנתה ב"כ המאשימה לת"פ (מחוזי ב"ש) 62958-10-15 מדינת ישראל נ' עזרן ואח' (9.5.17), בו בעניינו של נאשם צער, נעדר עבר פלילי (הנאשם 4 שם), שהודה והורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע וממן אמצעים לביצוע פשע, לאחר שקשר עמו אחר וסיפק לו 10 כדורי אקדח, לצורך פגיעה באחריו; הנאשם עבר הליך טיפול, שירות המבחן ציין כי הוא מתקשה לחתת אחריות מלאה למשעיו, אך התרשם מרמת סיכון נמוכה להישנות עבירות והמליץ להמנע מהרשעתו, שתפגע בתעסוקתו; בית המשפטקבע כי לא ניתן לבטל הרשות לאור חומרת העבירות, ולאור העובדה שהפגיעה בתעסוקתו אינה חד משמעותית, והטיל עליו 4 חודשים מאסר בעבודות שירות.

עוד הפנתה לת"פ (מחוזי מרכז) 10523-07-11 מדינת ישראל נ' זריהן ואח' (15.11.12), בו בעניינו של נאשם צער, נעדר עבר פלילי (הנאשם 4 שם), שהודה והורשע בעבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע, לאחר שהסייע אחרים לעסקת סמיים, תוך עצמת עניים לכך שבמקום עומדת להבצע עבירה שתועיל הקשורה בסם; הנאשם השתלב בהליך טיפול, שירות המבחן התרשם מהഫחתה וטוטוש של חלקו בעבירה, והמליץ על אי הרשותו; בית המשפט החליט להרשו עמו שכן לא הוכחה פגעה קונקרטית בעניינו, ולאור חלקו בעבירה הטיל עליו 3 חודשים מאסר בעבודות שירות. ראיו לצין, כי במסגרת ערעורו, הוקל בהסכמה עונשו של הנאשם ל-250 שעות של"צ, אך הערעור על הרשותה נדחה, ונקבע כי לאור טיב העבירה ונסיבותיה, ולאור קיומו של חשש עתידי בלבד לפגיעה בתעסוקתו, אין מקום לביטול הרשותה (ע"פ 12/12 צפורה נ' מדינת ישראל (3.3.13)).

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה במסגרת בוטלה הרשותה, ובתי המשפט הסתפקו בצווי מבחן ושל"צ, ועתיר לגזר ממנה לעניינו (ת"פ (שלום כ"ס) 1953/07 מדינת ישראל נ' גרייסמן (27.11.07)- נאשם נעדר עבר פלילי שפרט לעבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע, הודה גם בעבירות של גידול סם, החזקת סם לצריכה עצמית והחזקת נשק, בית המשפט התחשב בכך שהעבירות מצויות ברף התחתון של חומרה, ולכן שמדובר במנהנס מחשבים, שיפור מעובדותו אם יורשע; ת"פ 08-08-4440 (שלום עכו) מדינת ישראל נ' בן סימון (1.12.10)- נאשם צער, ללא עבר פלילי, שמסרה לאחרים מפתח לחנותה בה עבדה, והוא פרצוו באמצעות לחנות על מנת לגנוב, בית המשפט התחשב בסיכון שיקומה, בהמלצת שירות המבחן ובעמדת המתלווננים; ת"פ (שלום ב"ש) 11-07-43217 מדינת ישראל נ' טדי (28.2.13)- נאשם נעדר עבר פלילי, שפרט לעבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע הודה בעבירה של אספקת סם, לאחר שמוסר

לSOCNETT מספר טלפון של סוחר סמים ששימש אותה לרכישת סם ואף סייפק לה כמות קטנה של חשיש, בית המשפט התחשב בנסיבות הקלות של העבירות, המלצה שירות המבחן, והיותו מהנדס שההרשות תביא לפיטורי).

לאור הנسبות הקשורות ביצוע העבירה בעניינו, ורמת הפגיעה בערכיהם המוגנים; בהתחשב בכך שהנאשם החזיק בبيתו את השקיית ובה לבנות החבלה במשר מספר ימים, כאשר גם אם לא ידע בדיק מה תכולת השקיית, עצם את עינוי באשר לכך, הרי שידע שיש במשר כדי לשמש במישרין או בעקיפין ליצוע פשע, או להקלת על ביצועו, אף היה מודע לכך שבפשע האמור מעורבים אנשים שונים, כאשר הנאשם 2 נטל חלק מלבדות החבלה בהזמנתו אחת, והנאשם 5 (גיסו, שהשאר אצלו את השקיית),לקח את השאר מספר ימים לאחר מכן; בהתחשב בעובדה שמדובר בסוג נשך המציג ברף הגבואה של חומרת עבירות הנשך, שפוטנציאלי הנזק הטמון בו עצום, אשר גם אם הנאשם לא ידע את סוג הנשך, הרי שעצמת עינוי תרמה לפשע שבוצע בסופו של דבר, הינו מכירת לבנות החבלה לSOCNETT; ומנגד, בשים לב לחלקו הקל יחסית של הנאשם בפרשה כולה, כאשר הוא לא היה חלק מבוצעי עבירות הסחר, אלא חלק מהמעגל החיצוני לעבירות; אני סבורה כי מתחם העונש ההולם לעבירה שביצע הנאשם, נע בין מסר קצר, שנייתן לרצותו בעבודות שירות, לבין שנת מסר.

בנסיבות אלו, עתירת ב"כ הנאשם והמלצת שירות המבחן, לbijtol ההרשעה ולהטלת צו מבחן ושל"צ, משמען לא רק חריגה לקולא מתחם העונש ההולם (אשר על פי סעיף 40 לחוק, אפשרית משיקולי שייקום), אלא אף חריגה מהכלל לפיו משוחח ביצועה של עבירה, יש להרשייע את הנאשם.

על פי ההלכה הפסוקה, סיום ההליך המשפטי ללא הרשעה, יעשה רק במקרים חריגים, בהם היחס שבין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשעה, אינו סביר. בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3), 337, נקבע בהקשר זה:

"**כידוע, שיקומו של נאשם -** הגם שהוא מהווע שיקול מהותי שלציבור כולם עניין בו - הינו אך אחד משיקולי הענישה, אליו מתווספים שיקולים אחרים הנובעים מאופיה של העבירה. אכן, ענישתו של נאשם היא אינדווידואלית, ובית-המשפט בוחן ענישתו של כל נאשם ונאשם ואין קובע את עונשו אך על-פי מהות העבירה. ואולם, מהותה של העבירה,ऋוך בהרטעת הרבים... כל אלה משמשים כגורם העולאים לגבור אף על שיקומו של הנאשם.

הימנוות מהרשעה אפשרית אפילו בהចטבר שני גורמים:
ראשית, על הרשעה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם;
שניית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה מסוימים על הרשעה מבלתי פגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".

בhalachet כתוב הנ"ל, ציין כבוד השופט לION, כי אי הרשעה תבוא במקום בו בית המשפט ישוכנע כי שיקולי השיקום של הנאשם מסוים שלפניו, גברים על האינטרס הציבורי הנובע מחומרת העבירה והאפקט הציבורי של הרשעה; וכן מנה את שיקולי השיקום המנחים בדרך כלל את שירות המבחן להמליץ על עונשים ללא הרשעה, וקבע כי הם מקובלים עליו, חלק מהגורמים שיש להביא בחשבון לגבי שאלת הרשעה:

"א) אם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן
עמוד 7

בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הסבירות שהנ帀ם יעבור עבירות נוספת; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהלות כרונית, או מדובר בתנהלות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות הרשותה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת הרשותה על תחומי פעילותו של הנאשם".

בעניינו, על אף שהנ帀ם עונה על רוב שיקולי השיקום שהוזכרו לעיל, איןנו סבורה כי מדובר במקרה הנככל בגדיר אותם מקרים חריגים, המצדיקים נקיטה בחירג של ביטול הרשותה.

ראשית, לא הוכח כי הרשותה תפגע פגעה חמורה בשיקומו של הנאשם.

אמנם, מדובר בבחור צער, נעדר עבר פלילי ובעל שאיפות נורמטיביות, שהודה, נטל אחריות והביע חרטה על מעשיו, שיתף פעולה עם שירות המבחן ואף הביע מוטיבציה להשתלב בהליך טיפול; ואולם, שירות המבחן התייחס גם לגורם סיון בעניינו, הנובעים בעיקר מהתנהלות מרצאה וקושי בהצבת גבולות לעצמו ולסביבתו. יתרה מכך, ההגנה לא הצליחה להציג על פגיעה קוגנקטטיבית שתגרם לנ帀ם כתוצאה מהרשותה; הנאשם הפנה לכך שקיבל הצעת עבודה בתחום המשירה, אליה ככל הנראה לא יוכל להתקבל אם יורשע, ואולם מדובר בפגיעה ערטילאית, שאינה קשורה במקום העבודה או התמচותו הנוכחיים של הנאשם, אלא במקום אחר, ובתחום בו לא עסוק מעולם, כאשר על אף הרשותה, הוא יכול להמשיך לעבוד או לעבוד בעבודות רבות אחרות; פגעה פוטנציאלית מעין זו באפשריות התעסוקה, היא תוצאה مستברת של הרשותה לכל אדם נעדר עבר פלילי, וברור כי לא לכך כיוונה ההלכה בדרישתה להוכיחת פגעה חמורה בשיקומו של הנאשם.

שנית, קשה לומר כי מדובר בעבירה שטיבה מאפשר לוותר על הרשותה, מבל' לפגוע ביתר שיקולי הענישה, ובראשם האינטראס הציבורי והצורך בהרעתה הרבבים.

אמנם, הנאשם לא היה חלק מהמעגל הפנימי של ביצוע עבירות הנשך, ואולם במשיו הוא סייע בעקיפין לביצוע עבירות נשך חמורות, הקשורות במכירת לבנות חבלה, שפוטנציאלי הפגיעה והרס שלhn עצום; יתרה מכך, לאחר שהנ帀ם מעשה עותר לביטול הרשותו, על מנת שיתאפשר לו לקבל רשות נשך ולעבוד בעבודה הכרוכה בהחזקת נשך, אני סבורה כי יש ממש בטענת ב"כ המשימה, לפיה ראוי שלגנד עני הרשות תעמוד העובדה כי הוא הורשע בעבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע, הקשורה בעבירות נשך.

לאור כל האמור, ולאור שכלל הנתונים שנקבעו בהלכה הפסקה, אני סבורה כי אין מדובר במקרה בו שיקולי השיקום של הנאשם גוברים על האינטראס הציבורי הנובע מחומרת העבירה והאפקט הציבורי של הרשותה; ועל כן אני מותירה את הרשותה של הנאשם בעינה.

מכאן לגזרת עונשו של הנאשם.

לאור נתוני החובים של הנאשם כפי שתוארו לעיל, גורמי הסיכון לשיקום שתוארו בהרחבה בתסקיר, המוטיבציה שהוביל

להמשך טיפול, והמלצתו הטיפולית שירות המבחן, אני סבורה כי ניתן להציב את הנאשם ברף התחthon של מתחם העונש ההולם, אף לחרוג ממנו מעט לקולא, תוך הסתפקות בתקופת שהותו במעצר (כחודשיים ושלושה שבועות, מיום עד 2.5.16 עד 24.7.16), והטלת עונשה שיקומית חינוכית במקום עונש מאסר.

איןני מתעלמת מהעובדת שהנאים 4, 6 ו-7, גםם חלקם בפרשיה היה קטן יחסית, נדונו לעונשי מאסר בעבודות שירות, ללא ניכוי תקופות המעצר, ואולם אני סבורה כי השוני ביניהם בין הנאשם, מצדיק את התוצאה אליה הגעתו.

ה הנאשם 4 (שנדון ל-3 חודשים מאסר בעבודות שירות) הורשע בעבירה של קשרית קשור לפשע, לאחר שהכוין את האחרים לאדם שמסר להם תת מקלע מאולתר ומחסנית ריקה תואמת, שלאחר מכן מכור לוטוקן; מעבר לכך שמעורבותו בעסקאות הנשק גדולה יותר, לפחות מן הפן של המחשבה הפלילית, הרי שלא הוגש בעניינו תסקירות, והוא לא שולב בהליך טיפול.

ה הנאשם 6 (שנדונה ל-6 חודשים מאסר בעבודות שירות) הורשעה בעבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע, לאחר שאפשרה למבצע העיקרי לשימוש בדירתה לאחסון סמים ואמל"ח, בהזדמנות אחת מסרה לו תיק עבור האמל"ח שמכר, ואף הסיטה אותו למקום ביצוע עסקת נשק ובחרזה ממנה; ומנגד מדובר במילוי שנסיבותה האישיות מורכבות, והוא שולבה בהליך טיפול.

ה הנאשם 7 (שנדון ל-6 חודשים מאסר בעבודות שירות), הורשע בשתי עבירות של מתן אמצעים לביצוע פשע, לאחר שהסייע את המעורבים האחרים לביצוע שתיים מתוך עסקאות הנשק שביצעו, ובחרזה ממנה; הוגש בעניינו תסקירות שהמליע על עבודות שירות, וצוין כי הוא לא התחייב להמשך טיפול.

מכל האמור לעלה, כי גם גם נאים אלו הם צעירים ונעדרי עבר פלילי, הרי שחלקם בפרשיה היה גדול יותר מחלוקתו של הנאשם (למרות החומרה היתריה הקשורה במעשהיו, בשם לב סוג הנשק), וכי פרט לנאים 6, איש מהם לא שולב בהליך טיפול; בנסיבות אלו, אין בהקללה בעונשו של הנאשם ממשום פגיעה בעקרון אחידות העונישה.

לאור כל האמור לעיל, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. **אני מורה לנאים לבצע שירות לתועלת הציבור בבית ספר אלסלאם - עיריית רהט, בהיקף של 220 שעות, בהתאם לתוכנית שגובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שירות המבחן.**

אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידוח על כך לבית המשפט.

מוסבר לנאים כי אם לא ימלא את תנאי צו השירות במלואם, ניתן יהיה להפסיק את הצו, לגזור את דין חדש ולהטיל עליו רכיבי עונישה נוספים בגין העבירות נשוא תיק זה.

2. **ה הנאשם יימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. לצורך זאת עליו לחתום על צו מבחן.**

מוסבר לנאשם כי אם לא עומד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולגזר דיןו לרכיבי ענישה נוספת.

3. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום, יעבור הנאשם עבירה נוספת בה הורשע בתיק זה או עבירה נשק.

4. קנס בסך 3,000 ₪, או 30 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם תוך 90 ימים.

לביקשת הנאשם, הפקדון שהופקד בתיק המעצר, יועבר לזכות עו"ד יוסף אשכנזי.

המצוירות תעבור העתק הפרוטוקול לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום א' כסלו תשע"ח, 19/11/2017 במעמד הנוכחים.

גילת שלו, שופטת